

L'Alternativa balear

La formació illenca que aspira a ser una proposta política semblant a Iniciativa per Catalunya es presentà a Palma.

Alternativa EU-Verds de Balears es presentà a Palma el passat 18 de febrer en l'assemblea que elegí els seus màxims càrrecs, els portaveus: Eberhard Grosske (EU) i Miquel Àngel Llauger (Els Verds de Mallorca). Alternativa és el nom que la coalició EU-Verds es donà des del moment en què les assemblees respectives acceptaren d'unir-se i alhora d'obrir-se al món associatiu i independent de l'esquerra, l'ecologisme, el feminisme, el pacifisme i, en general, els moviments de base que conformen de manera un tant difusa allò que s'ha convingut a anomenar l'esquerra alternativa. En tot el procés de gestió, ara finalitzat, Alternativa ha tingut el suport ferm de la formació en la qual s'inspira, Iniciativa per Catalunya (IC). Igual com fa IC al Principat, Alternativa aspira a recollir el vot roig-verd, alternatiu, i aconseguir prou suport electoral per ser imprescindible en un futur govern progressista l'any vinent a les Illes.

El procés. Els catastròfics resultats electorals del 2003 per a l'ecologisme i per a l'esquerra del PSOE esperonà les direccions d'EU i Els Verds de Mallorca a posar en marxa Alternativa com a única fórmula que els permetés aspirar a sobreviure.

A Eivissa, el 2003 Els Verds es presentaren per separat del Pacte Progressista a les eleccions. Com que no obtingueren escó, van desaparèixer en la pràctica de l'escenari polític. Per la seva banda EU mantenia dins del Pacte l'escó obtingut el 1999. A Menorca EU intentà pactar amb Els Verds una aliança per presentar-se junts a les eleccions

de fa tres anys, però a l'últim no va ser possible, amb el resultat que perdé l'escó que tenia i els ecologistes no aconseguiren representació. A Mallorca es mantingué la coalició EU-Verds, creada el 1999, però, tot i que el resultat en escons el 2003 va ser el mateix que quatre anys abans i que al 1995, quan EU es presentà tota sola (dos diputats), el fet és que el percentatge de vots mostrava una evolució negativa que deixava la coalició a les portes de la desaparició: 1999, 5,9%; 2003, 5,5%. Cal tindre en compte que la llei electoral deixa fora els partits que no obtinguin el 5%.

La direcció d'EU comença cap a la tardor del 2003 a dissenyar l'estratègia que havia de culminar en la nova formació. El problema era l'aportació d'Els Verds. Aquest partit en realitat són tres, un per a cada illa. I no sempre, de fet quasi mai no actuen conjuntament. Els d'Eivissa van desaparèixer després de les eleccions i ningú no sap, val a dir-ho, si s'activaran per a les de l'any vinent, i els de Menorca, tot i que parlaren novament amb EU l'any 2004 i 2005 per mirar de convergir, al capdavant han decidit fer coalició preelectoral amb el PSM. Només Els Verds de Mallorca estan aliats amb EU. I ni això del tot, perquè els ecologistes mallorquins estan tan dividits que, en aquests moments i a la pràctica, es poden considerar escindits. Un grup, liderat per Miquel Àngel Llauger, apostà des del congrés d'octubre del 2002 per anar a les eleccions amb EU i fer costat al Pacte de Progrés. L'altre grup, liderat per la diputada Margalida Rosselló, volia que el perfil ecologista manés sobre tota altra consideració i —en sintonia amb Els Verds d'Eivissa, que havia trencat amb el Pacte— no se subordinés de cap manera a estratègies d'altres partits. En el congrés guanyà Rosselló davant de Llauger per una minúscula diferència. Llavors, amb el desastre electoral, s'invertiren les tornes i va ser Llauger el que guanyà (congrés d'octubre del 2003) a Rosselló per un sol vot. A partir d'aquí la ruptura va ser absoluta. En aquests moments Rosselló manté l'acta

Esquerra, Eberhard Grosske, d'EU; dreta, Miquel Àngel Llauger, d'Els Verds de Mallorca.

JOAN CELA / NICOLAU PAVENS

de diputada però no té cap vincle ar el seu partit. De fet, ha qualificat Alternativa d'"usurpació de sigles".

Així, doncs, Alternativa neix com una opció que aspira a sumar, però a pràctica, en el moment de la presentació, només suma a Mallorca: EU i Els Verds de Llauger —que mantenen les sigles— i un grup d'independents entre els quals destaca Nicolau Llaner, exsocialista que fou tinent de batlle de l'Ajuntament de Palma (1987-1999). Les aportacions a la resta d'illes són inexistents, tot i que Alternativa té àmbit balear.

Estratègia electoral. Alternativa cerca fórmules per eixamplar, v col·laboració amb altres forces, el s

espai a les illes menors. A Menorca la seva posició és molt dolenta. Des del moment en què Els Verds s'estimaren més aliar-se amb el PSM, Alternativa veié tancat l'espai per on esperava créixer. La direcció balear no expressa a hores d'ara tenir cap opció clara d'aliança per a l'any que ve, de manera que, si no ha canvis, s'haurà de presentar sola.

A Eivissa el panorama és, a hores d'ara, confús. Alternativa aposta decididament per mantenir vigent el Pacte Progressista (PSOE, EU, ERC i ENE) que existeix d'ençà de les eleccions al Senat de 1996 –amb el nom d'Eivissa i Formentera al Senat–, quan aconseguí vèncer per primer cop el PP. Les eleccions autonòmiques del 1999 també les va

guanyar, però va perdre les del 2003 (excepte a la capital, Vila, que governa actualment). I ara els socialistes encara no tenen clar què faran. Un sector vol trencar el Pacte, però un altre, mantenir-lo. Del PSOE dependrà tot. Si al final opta per seguir amb el Pacte i es pot concentrar el vot progressista, les opcions de guanyar són més altes. Ara bé, si el PSOE tria enfortir les sigles pròpies en detriment de l'aliança, el vot progressista es dispersarà. Per a Alternativa-EU, aleshores, la qüestió serà intentar mantenir l'únic escó que té a l'illa, aconseguit dins del Pacte. Segons el dirigent d'EU Miquel Rosselló, i com ha manifestat a aquest setmanari, en el cas –que esperen que no passi– que el PSOE no reediti el Pacte, intentaran

arribar a un acord amb la resta de partits a l'esquerra dels socialistes per mirar de fer quelcom semblant al que fou Progressistes per Balears (PSM, EU, Verds i ERC) a les eleccions generals del 2004 però només a Eivissa: Alternativa-EU, ERC i ENE, amb la incògnita dels ecologistes. No hi ha hagut encara cap contacte formal al respecte. Però Rosselló explica: “De les converses tengudes, personals, extraoficials, tots coincidim a pronosticar que si hi ha més de dues candidatures d'esquerra a Eivissa, el PP guanyarà per majoria absoluta, impedir-ho és l'objectiu comú. Ara bé, ja dic, no hi ha res més que això, de moment.”

Miquel Payeras